

Познавамъ я; ти е зла. Прочее утрѣ. Не забравий че отколѣ ти съмъ приятелка.

— Готова съмъ на заповѣдта ви, отговори Недія.

Между туй Дюмедъ като подканяше пакъ съ нетърпѣние дъщеря си, принуди я да остави Недія безъ да има благодареніето да са научи каквото желаше.

Но трѣба даса върнемы при Иона. Растояніето между двѣтъ посѣщенія на Главка не бѣше радостно за нея, защото доде при нея братъ ѝ, който отъ нощта когато я отърва отъ рѣцѣтъ на египтянина не бѣше я вече виждалъ.

Младыйтъ свещеникъ на Изида, вдълбоченъ въ своитѣ серіозны и важны размисленія, не си докарваше никакъ на умъ сестра си; и наистина таквызи характеры, които съ пламенно желаніе са взирать въ свърхчеловѣческытъ работы малко сж наклонны къмъ мірскытъ страсти, и заради туй Апкидъ едвамъ преди малко време пожела приятното онуй братско съобщеніе на идея, защото и сладчайшійтъ родинскій съюзъ еще отъ нѣженъ възрастъ привлчаше любовта му къмъ Иона.

Но Иона не преставаше никога да съболѣзниствува заради само тливый характеръ на брата си, което тя отдаваше само на умноженіето на свещеническытъ му обязанности. И често, и посрѣдъ най свѣтливытъ ѝ надѣжды, въ новата радостъ която ѝ вдъхваше зачежитата къмъ годеника ѝ любовь, често като помысляше че предивременно са набърчи челото на брата ѝ, че устнытъ му бѣхъ лишены отъ засмѣхка, че здравьето му ослабваше, Иона въздъхваше и не можаше да разумѣе какъ преданностьта къмъ боговетѣ проливаше толкъзи мракъ на Свѣта, който боговетѣ създадохъ.

Нъ въ деня, когато Апкидъ доде при нея, тя съгледа че едно извънредно спокойствіе обладаваше физиономіата му, че хлѣтнѣлыгъ му очи изразявахъ една рѣшителность и спокойствіе, каквыто отъ нѣколко години никога не бѣ виждала на лицето му. Но видимото туй улущеніе на здравіето му исчези тосъ часъ предъ очитѣ ѝ, като една лъжовна тишина, която отъ най малкото дыханіе са преобърта въ буря.

— Боговетѣ да та пазѣтъ, брате мой! рече тя като го прегърна.

— Боговетѣ! заблуждавашъ са като говоришъ тѣй, единъ е може бы той и единствененъ.

— Братко . . .

— И какво бы ты казала ако высоката Вѣра на Назаранина е истина, ако Богъ е Вседържителъ, Единъ, Нераздѣлимъ, Единстве-